

Gældende formulering

§ 227. Sager om krav, der har en økonomisk værdi over 1.000.000 kr., skal henvises til behandling ved landsret, såfremt en af parterne begærer det. Reglerne i § 226, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Sagsøger kan endvidere anlægge de i stk. 1 nævnte sager ved landsretten.

§ 228. Sagens værdi bestemmes efter påstanden i stævningen. Omfatter påstanden flere krav fra samme part, er sagens værdi den samlede værdi af disse krav. Renter og omkostninger medregnes ikke.

Stk. 2. Angår påstanden en ydelse, der skal betales et ubestemt antal gange, beregnes værdien ved at multiplicere ydelserne pr. år med 10. Angår påstanden en ydelse, der skal betales et bestemt antal gange, beregnes værdien ved at multiplicere ydelsen pr. gang med antallet af gange, ydelsen skal betales. Værdien kan dog ikke overstige ydelserne pr. år multipliceret med 10. Er ydelserne ikke af samme størrelse, lægges ydelserne for det sidste år inden sagens anlæg til grund for beregningen.

§ 229. Kan sagens værdi ikke bestemmes på grundlag af påstanden i stævningen, men angår sagen dog krav af økonomisk værdi, skal sagsøgeren anslå værdien så nøjagtigt som muligt. Om fornødent ansætter retten værdien ved et skøn.

§ 230. Udvides påstanden i en sag om krav af økonomisk værdi, der er anlagt ved byret, ud over den i § 227 nævnte grænse, henvises sagen efter en af parternes begæring til fortsat behandling ved landsretten. Reglerne i § 226, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

§ 227. Byretten kan efter anmodning fra en part henvise en sag, hvor fagkundskab til erhvervsforhold er af væsentlig betydning, herunder vedrørende ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte, til behandling ved Handelsretten, hvis sagen er af principiel karakter.

Stk. 2. Byretten kan efter anmodning fra en part henvise en sag, hvor fagkundskab til erhvervsforhold er af væsentlig betydning, herunder vedrørende ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte, til behandling ved Handelsretten, hvis sagen efter indhentet udtalelse fra Handelsretten findes mest hensigtsmæssigt at kunne behandles i forbindelse med en anden sag, der verserer ved Handelsretten.

Stk. 3. Reglerne i § 226, stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse ved henvisning i medfør af stk. 1 og 2.«

78. §§ 228-230 ophæves.